

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 3.9.2021
COM(2021) 532 final

2021/0283 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen tijdens de zevende zitting van de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus met betrekking tot naleving in het kader van de zaken ACCC/C/2008/32 en ACCC/C/2015/128

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft het besluit tot bepaling van het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de zevende vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus in verband met de voorgenomen vaststelling van Besluit VII.8f betreffende de naleving door de Europese Unie van haar verplichtingen uit hoofde van het Verdrag.

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

2.1. Het Verdrag van Aarhus

Het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (“het Verdrag van Aarhus”)¹ is een multilaterale milieuovereenkomst die onder auspiciën van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) is gesloten.

Het Verdrag van Aarhus is op 17 februari 2005² goedgekeurd door de Europese Gemeenschap, die bij de ondertekening ook een verklaring aflegde³. Alle lidstaten zijn partij bij de overeenkomst. Verordening (EG) nr. 1367/2006 (“de Aarhusverordening”) draagt bij tot de uitvoering van het Verdrag met betrekking tot de instellingen en organen van de EU⁴.

2.2. Het Verdrag van Aarhus

De partijen bij het Verdrag van Aarhus komen om de vier jaar bijeen en een van de vaste agendapunten betreft de naleving van het Verdrag door de partijen. De naleving wordt beoordeeld door het bij het Verdrag overeenkomstig artikel 15 ingestelde Comité van toezicht op de naleving (“het Comité”). De bevindingen van het Comité zijn definitief.

De bevindingen van het Comité worden overeenkomstig regel 37 van Besluit I/7⁵ inzake de toetsing van de naleving ter bevestiging aan de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus voorgelegd. Indien deze worden bevestigd, krijgen zij het statuut van officiële uitlegging van het Verdrag van Aarhus en worden zij bindend voor de overeenkomstsluitende partijen en de organen van het Verdrag.

De vergadering van de partijen besluit over het algemeen bij consensus. Indien alle pogingen om consensus te bereiken zijn uitgeput, worden besluiten over substantiële aangelegenheden aangenomen met een meerderheid van drie vierde van de stemmen van de op de vergadering aanwezige partijen die hun stem uitbrengen⁶. Als alle partijen aanwezig zijn, heeft de EU 27 van de in totaal 46 stemmen.

Voorafgaand aan de vergadering van de partijen worden de standpunten van de EU in de Groep internationale milieuvraagstukken van de Raad vastgesteld.

¹ Zoals bekendgemaakt op de website van de VN/ECE:

<http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/cep43e.pdf>

² Besluit 2005/370/EG van de Raad (PB L 124 van 17.5.2005, blz. 1).

³ De verklaring van de EU is beschikbaar op de website van de VN/ECE onder het kopje “Declarations and Reservations”, zie https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=XXVII-13&chapter=27&clang=en

⁴ PB L 264 van 25.9.2006, blz. 13.

⁵ Beschikbaar op [g0430994.doc \(unece.org\)](http://www.unece.org).

⁶ Besluit I/1 inzake het reglement van orde (zie met name regel 35 inzake besluitvorming), zie <http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/mop1/ece.mp.pp.2.add.2.e.pdf>

2.3. De beoogde handeling van het Verdrag van Aarhus

Op 18-20 oktober 2021 zal de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus tijdens haar zevende zitting Besluit VII.8f betreffende de naleving van het Verdrag door de Europese Unie (“de beoogde handeling”) vaststellen.

Het doel van de beoogde handeling is om na te gaan of de Europese Unie met name in de zaken ACCC/C/2008/32 en ACCC/C/2015/128 aan de voorschriften voldoet, om de nodige voorwaarden vast te stellen om naleving te waarborgen, om eventueel regelmatige rapportageverplichtingen op te leggen en de betrokken partij te verzoeken dringende maatregelen te nemen om de naleving te waarborgen.

3. NAMENS DE UNIE IN TE NEMEN STANDPUNT

Op 17 maart 2017 heeft het Comité bevindingen bekendgemaakt in zaak ACCC/C/2008/32 die aanhangig was gemaakt door de niet-gouvernementele organisatie (ngo) ClientEarth betreffende toegang tot de rechter op EU-niveau⁷. Het Comité oordeelde dat de Verdragsbepalingen van de EU inzake de toegang tot de rechter voor de rechterlijke instanties van de EU, zoals door hen uitgelegd, en de criteria voor toegang tot bestuursrechtelijke toetsingsprocedures uit hoofde van de Aarhusverordening een inbreuk zijn op het Verdrag van Aarhus.

In een afzonderlijke nalevingszaak, ACCC/C/2015/128⁸, waarvan de bevindingen op 17 maart 2021 zijn bekendgemaakt, heeft het Comité vastgesteld dat de EU inbreuk maakte op het Verdrag omdat het publiek geen toegang heeft tot administratieve of gerechtelijke procedures om besluiten van de Europese Commissie over staatssteunmaatregelen aan te vechten.

Op 14 oktober 2020 heeft de Commissie naar aanleiding van de bevindingen van het Comité in zaak ACCC/C/2008/32 een voorstel tot wijziging van de Aarhusverordening⁹ aangenomen en een mededeling over toegang tot de rechter¹⁰ bekendgemaakt. Dit was een reactie op de oproep van de Raad¹¹ aan de Commissie om een wetgevingsvoorstel in te dienen en op de toezeggingen die de Commissie in de mededeling over de Europese Green Deal heeft gedaan.

Als eindresultaat van het wetgevingsproces is op 12 juli 2021 tijdens de dialoog een politiek akkoord bereikt waarin alle bezwaren van het Comité in zaak ACCC/C/2008/32 aan bod kwamen.

Zaak ACCC/C/2015/128 heeft betrekking op uitzonderingen op staatssteunregels in het kader van de Aarhusverordening, die geen deel uitmaakte van het hierboven genoemde wetgevingsvoorstel van de Commissie. Tijdens de dialoog van 12 juli 2021 heeft de Commissie echter in het kader van het compromis dat tot de vaststelling van de herziene

⁷ Bevindingen en advies in het kader van zaak ACCC/C/2008/32, beschikbaar op:

https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2008.32_european-union en op

https://unece.org/env/pp/cc/accc.m.2017.3_european-union

https://unece.org/sites/default/files/2021-03/C128_EU_findings_advance%20unedited.pdf

⁸ COM(2020) 642.

⁹ COM(2020) 643.

¹⁰ Besluit (EU) 2018/881 van de Raad van 18 juni 2018 met een verzoek aan de Commissie om met een studie te komen over de mogelijkheden waarover de Unie beschikt om zich te conformeren aan de bevindingen van het Comité van toezicht op de naleving van het Verdrag van Aarhus in zaak ACCC/C/2008/32 en, indien passend in het licht van de resultaten van de studie, een voorstel in te dienen voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1367/2006, ST/9422/2018/INIT (PB L 155 van 19.6.2018, blz. 6).

Aarhusverordening heeft geleid, een verklaring afgelegd waarin zij zich ertoe verbond de bevindingen in deze zaak te beoordelen en het resultaat uiterlijk eind 2022 bekend te maken. De Commissie heeft ook verklaard dat zij tegen eind 2023, indien nodig, maatregelen zal voorstellen om dit probleem aan te pakken, in het licht van de verplichtingen van de EU en haar lidstaten uit hoofde van het Verdrag van Aarhus en rekening houdend met de staatssteunregels van de Unie.

Dit initiatief betreft een ontwerpbesluit van de Raad dat op deze twee gevallen betrekking heeft; dienovereenkomstig kan de EU tijdens de vergadering van de partijen op 18-20 oktober 2021 een eensgezind standpunt innemen.

Wat zaak ACCC/C/2008/32 betreft, verwacht de EU dat de vergadering van de partijen zal overeenkomen dat de maatregelen van de EU, zodra zij zijn aangenomen en in werking treden, aan het Verdrag van Aarhus zullen voldoen. Aangezien het ontwerp van het besluit van de vergadering van de partijen is opgesteld voordat de wetgevingsprocedure betreffende de Aarhusverordening formeel was afgerond, kan het nodig zijn dat de EU verzoekt om het ontwerp van het besluit van de vergadering van de partijen te actualiseren om deze zeer belangrijke ontwikkeling in de EU volledig weer te geven.

Wat de zaak in verband met staatssteun betreft, zal de EU een besluit aanvaarden waarin de bevindingen worden erkend, maar niet worden bekrachtigd, en zal zij op de kwestie terugkomen tijdens de volgende vergadering van de partijen, die in 2025 wordt verwacht, terwijl zij binnen de in de verklaring van de Commissie gestelde termijnen aan het Verdrag rapporteert.

Gezien het bovenstaande moet de EU tijdens de aanstaande zevende zitting van de vergadering van de partijen de bevindingen in zaak ACCC/C/2008/32 aanvaarden, met inachtneming van de bepalingen van dit ontwerpbesluit van de Raad. Voorts moet de EU de bevindingen in zaak ACCC/C/2015/128 erkennen, maar verzoeken de goedkeuring van deze bevindingen uit te stellen tot de achtste zitting van de vergadering van de partijen.

Daarnaast is het ook van wezenlijk belang dat het Verdrag de centrale rol van de nationale rechtbanken in de Unie als gewone rechtbanken die het recht van de Unie toepassen, erkent¹² en de procedure voor prejudiciële beslissingen uit hoofde van artikel 267 VWEU als geldig middel tot toegang tot de rechter en rechtsmiddel in milieuaangelegenheden erkent. Dit moet tot uiting komen in de tekst van het besluit dat tijdens de vergadering van de partijen wordt aangenomen.

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van “de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst”.

Het begrip “handelingen met rechtsgevolgen” omvat handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de op het betrokken lichaam toepasselijke volkenrechtelijke bepalingen. Onder

¹² Advies 1/09, Invoering van een gemeenschappelijk stelsel voor octrooigeschillenbeslechting, EU:C:2011:123, punt 80.

dit begrip vallen tevens instrumenten die volkenrechtelijk niet bindend zijn, maar die “beslissende invloed [kunnen hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt”¹³.

4.1.2. Toepassing op het onderhavige geval

Het Verdrag van Aarhus is een lichaam dat is opgericht krachtens een overeenkomst onder auspiciën van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties.

De door de vergadering van de partijen vast te stellen handeling is een handeling met rechtsgevolgen. De beoogde handeling zal volkenrechtelijk bindend zijn overeenkomstig artikel 15 van het Verdrag van Aarhus en de bepalingen van Besluit I/7 betreffende de toetsing van de naleving, met name regel 37 daarvan¹⁴.

De beoogde handeling strekt op zijn beurt niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst.

De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. Materiële rechtsgrondslag

4.2.1. Beginselen

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU vast te stellen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling ten aanzien waarvan namens de Unie een standpunt wordt ingenomen.

4.2.2. Toepassing op het onderhavige geval

De doelstelling en inhoud van de beoogde handeling hebben in de eerste plaats betrekking op het milieubeleid.

De materiële rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 192, lid 1, VWEU.

4.3. Conclusie

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 192, lid 1, VWEU, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

¹³ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61-64.

¹⁴ Hierboven aangehaald.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen tijdens de zevende zitting van de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus met betrekking tot naleving in het kader van de zaken ACCC/C/2008/32 en ACCC/C/2015/128

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 17 februari 2005 is het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (“het Verdrag van Aarhus”)¹⁵ namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd bij Besluit 2005/370/EG van de Raad¹⁶.
- (2) Ingevolge artikel 10, lid 2, van het Verdrag van Aarhus kan de vergadering van de verdragsluitende partijen besluiten betreffende de naleving van het Verdrag vaststellen.
- (3) De partijen bij het Verdrag van Aarhus zullen tijdens hun zevende zitting van 18-20 oktober 2021 Besluit VII.8f betreffende de naleving door de Europese Unie van haar verplichtingen uit hoofde van het Verdrag, met inbegrip van de bevindingen in zaak ACCC/C/2008/32 en zaak ACCC/C/2015/128, vaststellen.
- (4) Het is passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen bij het Verdrag van Aarhus, aangezien Besluit VII.8f betreffende de naleving door de Europese Unie van haar verplichtingen uit hoofde van het Verdrag voor de Unie bindend zal zijn.
- (5) Wat de instellingen en organen van de Unie betreft, zijn de verplichtingen uit hoofde van het Verdrag van Aarhus uitgevoerd, met name bij Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (“de Aarhusverordening”).

¹⁵ <http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/cep43e.pdf>

¹⁶ Besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005 betreffende het sluiten, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (PB L 124 van 17.5.2005, blz. 1).

- (6) Krachtens artikel 15 van het Verdrag van Aarhus is het Comité van toezicht op de naleving van het Verdrag van Aarhus (“het Comité”) opgericht dat bevoegd is voor het toezicht op de naleving van de bepalingen van het Verdrag door de partijen. Overeenkomstig regel 37 van Besluit I/7 betreffende de toetsing van de naleving moeten de bevindingen van het Comité door de vergadering van de partijen worden bevestigd.
- (7) Op 17 maart 2017 heeft de Unie bevindingen ontvangen in het kader van zaak ACCC/C/2008/32 inzake toegang tot de rechter op EU-niveau¹⁷. In punt 123 van zijn bevindingen was het Comité van oordeel dat “de betrokken partij niet voldoet aan artikel 9, leden 3 en 4, van het Verdrag van Aarhus met betrekking tot toegang tot de rechter voor het publiek aangezien noch in de Aarhusverordening, noch in de rechtspraak van het HvJ-EU de verplichtingen die voortvloeien uit die leden worden uitgevoerd of nagekomen”.
- (8) Middels hetgeen de EU bij de ondertekening van het Verdrag heeft verklaard en zoals zij bij de goedkeuring ervan heeft herhaald, zijn de organen van het Verdrag van Aarhus erop gewezen dat “de communautaire instellingen, binnen de institutionele en juridische context van de Gemeenschap, het Verdrag van Aarhus zullen toepassen in het kader van hun bestaande en toekomstige regelgeving inzake toegang tot documenten en andere relevante voorschriften van het Gemeenschapsrecht op het door dat Verdrag bestreken gebied”.
- (9) De administratieve toetsingsprocedure uit hoofde van de Aarhusverordening vormt een aanvulling op het algemene stelsel van rechterlijke toetsing van de Unie dat het publiek in staat stelt administratieve handelingen rechtstreeks via een rechterlijke procedure op het niveau van de Unie te betwisten, namelijk op grond van artikel 263, lid 4, VWEU, en, overeenkomstig artikel 267 VWEU, via nationale rechterlijke instanties, die een integrerend deel uitmaken van het stelsel van de Unie uit hoofde van de Verdragen. De bevoegdheid van de nationale rechterlijke instanties om krachtens artikel 267 VWEU bij het Hof van Justitie van de Europese Unie een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen, speelt in dit stelsel een essentiële rol. Overeenkomstig artikel 267 VWEU maken de nationale rechterlijke instanties van de lidstaten een essentieel onderdeel uit van het stelsel van rechterlijke bescherming van de Unie als gewone rechterlijke instanties die het recht van de Unie toepassen¹⁸.
- (10) Rekening houdend met de bezwaren van het Comité in zaak ACCC/C/2008/32, heeft de Commissie op 14 oktober 2020 een wetgevingsvoorstel¹⁹ ingediend tot wijziging van de Aarhusverordening, waarover de medewetgevers tijdens een dialoog op 12 juli 2021 informeel overeenstemming hebben bereikt. De gewijzigde Aarhusverordening waarborgt nu dat het recht van de Unie in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, op een wijze die verenigbaar is met de grondbeginselen van het recht van de Unie en met het systeem van rechterlijke toetsing.

¹⁷ http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/compliance/C2008-32/Findings/C32_EU_Findings_as_adopted_advance_unedited_version.pdf

¹⁸ Advies 1/09 van het Hof van Justitie (voltallige zitting) van 8 maart 2011, overeenkomstig artikel 218, lid 11, VWEU, Invoering van een gemeenschappelijk stelsel voor octrooigeschillenbeslechting, ECLI: EU:C2011:123, punt 80.

¹⁹ COM(2020) 642.

- (11) De Commissie heeft het Comité op 16 juli 2021 in kennis gesteld van de details van het politieke akkoord, het Comité op 23 juli 2021 een geconsolideerde versie van de tekst verstrekt nadat deze in het Coreper was bevestigd, en het definitieve resultaat van de wetgevingsprocedure aan het Comité meegedeeld, met inbegrip van de tekst die op [xxx oktober 2021] in het *Publicatieblad van de Europese Unie* is bekendgemaakt. Het besluit van de vergadering van de partijen moet daarom deze nieuwe maatregelen verwelkomen en erop wijzen dat zij, zodra zij van kracht zijn, volledig beantwoorden aan de bevindingen van het Comité in zaak ACCC/C/2008/32.
- (12) In zaak ACCC/C/2015/128²⁰, waarvan de bevindingen op 17 maart 2021 zijn bekendgemaakt, heeft het Comité vastgesteld dat de EU inbreuk maakte op het Verdrag omdat het publiek geen toegang heeft tot administratieve of gerechtelijke procedures om besluiten van de Europese Commissie over staatssteunmaatregelen aan te vechten.
- (13) Als erkenning van de bezorgdheid en de bevindingen van het Comité in zaak ACCC/C/2015/128 heeft de Commissie in het kader van het compromis dat tot de vaststelling van de herziene Aarhusverordening heeft geleid, een verklaring afgelegd waarin zij zich ertoe verbindt “de implicaties van de bevindingen te analyseren en de beschikbare opties te beoordelen. De Commissie zal deze beoordeling uiterlijk eind 2022 voltooien en bekend maken. Indien van toepassing zal de Commissie tegen eind 2023 maatregelen voorstellen om dit probleem aan te pakken, in het licht van de verplichtingen van de EU en haar lidstaten uit hoofde van het Verdrag van Aarhus en rekening houdend met de staatssteunregels van de Unie.”.
- (14) De bevindingen in de zaken ACCC/C/2008/32 en ACCC/C/2015/128 zullen in vorm van Ontwerpbesluit VII.8f²¹ aan de zevende zitting van de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus worden voorgelegd die in oktober 2021 in Genève, Zwitserland, zal plaatsvinden, waarbij zij het statuut van officiële uitlegging van het Verdrag van Aarhus zouden verwerven en bijgevolg bindend zouden worden voor de overeenkomstsluitende partijen en de organen van het Verdrag.
- (15) Wat zaak ACCC/C/2015/128 betreft, moet de Unie zich er echter, in overeenstemming met de bovengenoemde verklaring, toe verbinden de implicaties van de bevindingen te analyseren en de beschikbare opties binnen het kader en de specifieke kenmerken van de rechtsorde van de EU te beoordelen. Dit moet de Commissie dan in staat stellen de in de verklaring bedoelde beoordeling af te ronden en bekend te maken en zo nodig maatregelen voor te stellen om de door het Comité aan de orde gestelde kwestie aan te pakken, binnen de in de verklaring aangegeven termijnen en rekening houdend met de specifieke kenmerken van de rechtsorde van de EU op het gebied van staatssteun. Daarom moet de Unie de vergadering van de partijen dan ook voorstellen om de bevestiging van de bevindingen in zaak ACCC/C/2015/128 uit te stellen tot de achtste zitting van de vergadering van de partijen, in plaats van deze te bekrachtigen,

²⁰ https://unece.org/sites/default/files/2021-03/C128_EU_findings_advance%20unedited.pdf

²¹ <https://unece.org/environment/documents/2021/08/item-7-b-draft-decision-vii8f-concerning-compliance-european-union>

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen op de zevende zitting van de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus met betrekking tot Ontwerpbesluit VII.8f betreffende de naleving door de Unie van haar verplichtingen uit hoofde van het Verdrag van Aarhus in zaak ACCC/C/2008/32 houdt in dat het bovengenoemde ontwerpbesluit aanvaard en de bevindingen worden bevestigd. De Unie moet echter waarborgen dat in het besluit met de volgende punten rekening wordt gehouden:

- In het besluit moet worden toegejuicht dat de EU alle nodige stappen heeft ondernomen om te waarborgen dat de bevindingen worden nageleefd en om het betrokken publiek inzake milieuaangelegenheden toegang te geven tot de rechter, overeenkomstig artikel 9, leden 3 en 4, van het verdrag. In het besluit moet ook worden verduidelijkt dat zodra alle bepalingen van de herziene Aarhusverordening in werking zijn getreden, in zaak ACCC/C/2008/32 niet langer sprake zal zijn van niet-naleving door de EU.
- Indien het ontwerpbesluit de afwijzing door het Comité van de prejudiciële procedure herhaalt, moet dit worden verworpen. Het is essentieel dat het besluit de centrale rol van de nationale rechtbanken in de Unie als gewone rechterlijke instanties die het recht van de Unie toepassen, erkent en de procedure van prejudiciële beslissingen uit hoofde van artikel 267 VWEU als geldig rechtsmiddel erkent.

Artikel 2

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen op de zevende zitting van de vergadering van de partijen bij het Verdrag van Aarhus met betrekking tot Ontwerpbesluit VII.8f betreffende de naleving door de Unie van haar verplichtingen uit hoofde van het Verdrag van Aarhus in zaak ACCC/C/2015/128 is dat de bezwaren en bevindingen van het Comité van toezicht op de naleving worden erkend. In het besluit moet ook de formulering van de verklaring van de Commissie worden herhaald, die tijdens de laatste dialoog over de herziening van de Aarhusverordening op 12 juli 2021 is uitgebracht.

Deze verklaring luidt als volgt:

“De Commissie blijft vastbesloten ervoor te zorgen dat de EU haar internationale verplichtingen in aangelegenheden in verband met het Verdrag van Aarhus nakomt en erkent in dat verband de door het Comité van toezicht op de naleving van het Verdrag van Aarhus op 17 maart 2021 geuite bezorgdheid en bevindingen in zaak ACCC/C/2015/128²² met betrekking tot staatssteun. In de bevindingen wordt de EU verzocht “de nodige wetgevende, regelgevende en andere maatregelen te nemen om te waarborgen dat de Aarhusverordening wordt gewijzigd of dat nieuwe wetgeving van de Europese Unie wordt vastgesteld, teneinde het publiek duidelijk toegang tot administratieve of gerechtelijke procedures te verschaffen om besluiten van de Europese Commissie inzake staatssteun uit hoofde van artikel 108, lid 2, VWEU aan te vechten die in strijd zijn met het Unierecht inzake het milieu, overeenkomstig artikel 9, leden 3 en 4, van het Verdrag”.

²²

Zie https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2015.128_european-union, punt 132.

De Commissie analyseert momenteel de implicaties van de bevindingen en beoordeelt de beschikbare opties. De Commissie zal deze beoordeling uiterlijk eind 2022 voltooien en bekend maken. Indien van toepassing zal de Commissie tegen eind 2023 maatregelen voorstellen om dit probleem aan te pakken, in het licht van de verplichtingen van de EU en haar lidstaten uit hoofde van het Verdrag van Aarhus en rekening houdend met de staatssteunregels van de Unie.”.

De Unie moet zich er dienovereenkomstig toe verbinden de implicaties van de bevindingen te analyseren en de beschikbare opties binnen het kader en de specifieke kenmerken van de rechtsorde van de Unie te beoordelen. De Unie moet zich er ook toe verbinden deze beoordeling uiterlijk eind 2022 te voltooien en bekend te maken. Bovendien moet de Unie zich ertoe verbinden, indien van toepassing, tegen eind 2023 maatregelen voor te stellen om dit probleem aan te pakken, in het licht van de verplichtingen van de EU en haar lidstaten uit hoofde van het Verdrag van Aarhus en rekening houdend met de staatssteunregels van de Unie.

Dit moet de Commissie dan in staat stellen de in de verklaring bedoelde beoordeling af te ronden en bekend te maken en, indien van toepassing, met maatregelen te komen om de door het Comité van toezicht op de naleving aan de orde gestelde kwestie aan te pakken, binnen de in de verklaring aangegeven termijnen.

Daarom moet de Unie de vergadering van de partijen dan ook voorstellen om de bevestiging van de bevindingen in zaak ACCC/C/2015/128 uit te stellen tot de achtste zitting van de vergadering van de partijen, in plaats van deze te bekrachtigen.

Artikel 3

Andere kleine wijzigingen in overeenstemming met de geest van dit besluit kunnen via coördinatie ter plaatse en in het licht van mogelijke onderhandelingen over Ontwerpbesluit VII.8f worden overeengekomen.

Artikel 4

Dit besluit is gericht tot de Commissie.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*